

[Indenrigsministeren.]

grav-Nielsen, at for mig at se angår den protest, som militærnægterne har fremsat, og som jeg i og for sig godt forstår, ikke et spørgsmål om 11 måneder eller 10 måneder, men går udelukkende på en ensartet aflønning. Det er altså ikke mere månederne, der tæller.

Jeg finder, det er noget af en dobbeltstilling, når hr. Poul Schlüter nu stiller forslag om, at man, samtidig med at man ikke giver den samme aflønning, alligevel skal bibeholde den samme tjenestetid. Jeg har ønsket, at man skulle kompensere i en vis udstrækning, men jeg må sige, at jeg betragter det nærmest som en dobbeltstilling — jeg sagde det også ved første behandling — eftersom det er en konservativ indenrigsminister, der har skabt de mest lempelige forhold for militærnægtere, som vi andre indimellem har haft visse problemer med at klare.

Når hr. Fuglsang talte om straf og om de partier, der havde solgt deres sjæl til militarismen, kan jeg kun trække på smilebåndet og må mene, det var en vittighed, hr. Fuglsang afleverede.

Til fru Litten Hansen vil jeg gerne sige, at den arbejdskraft, som militærnægterne stiller til rådighed, ikke skubber andre ud, og at de, i det omfang de ville skubbe andre ud, ikke ville blive udstationeret. Det arbejde, som militærnægterne udfører, er overtaligt arbejde og er arbejde, som ellers ikke ville blive udført. Det ville også være i direkte strid med de normeringer, der er på vores institutioner. Jeg kan selvfølgelig ikke dele det ønske, som fru Litten Hansen har om at opfordre civile værnepligtige til at gå i lejr. Jeg har indtil videre opfyldt de civile værnepligtiges inderlige ønske om at komme i lejr, deriblandt Frøslevlejren, og jeg agter at skaffe plads andre steder, men jeg er bare ikke sikker på, at det tjener civile værnepligtige og deres egen situation bedst at gøre noget sådant. Det tjener i hvert fald ikke en parlamentariker til ære at opfordre til, at deres situation skal være ringere.

Fuglsang (DKP):

Jeg er selvfølgelig glad ved, at jeg kan lyse lidt op i ministerens sind, men det var nu ikke formålet med det, jeg sagde. Jeg vil gerne dertil sige, at jeg med min bedste vilje

ikke kan forstå selve den argumentation, at man vil forringe en gældende lovgivning i Danmark, fordi den er bedre end i den øvrige vestlige verden. Ja men er det da ikke noget, vi bestemmer her? Er det noget, vi absolut skal sammenligne med den øvrige vestlige verden?

Hvad angår henvisningen til forholdene i den østlige verden, er jeg næsten ked af, at vi ikke, da vi i sin tid havde dette ting i Silkeborg, fik ministeren som vidne på, at de danske kommunister i hvert fald ikke blindt følger det, man gør i østen, men at vi har vores egen selvstændige politik.

Arentoft (FP):

Landskontaktudvalget for civile værnepligtige har udtalt, at de i protest vil pålægge staten en byrde ved at gå fra udstationering til lejr. Her kan man stille det spørgsmål: hvem skal betale det? Det skal skatteyderne, og det får mig til at mindes en kampagne, man havde i forsvaret i 1948, hvor man med plakater med forskellige motiver havde samme tekst på alle plakater. Foroven stod der: „Staten betaler, siger du“. og nedenunder stod der: „Nej, du betaler, siger staten“. Det tror jeg militærnægtere og mange andre i dette land burde tænke over. Det er i virkeligheden fremskridtspartiets program med få ord.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det, jeg udtrykte forundring over i mit første indlæg, var, at ministeren og hans partifæller end ikke havde forsøgt at samle flertal i udvalget for en yderligere reduktion af tjenestetiden. Jeg forstår nu, at ministeren, dersom det var muligt at få en yderligere reduktion, vil være parat til at støtte den.

Efter at have hørt ordførerne, tror jeg, vi må konstatere, at der er 13 + 21 og, hvis ministeren vil være med, + 54. Det skulle give 88. Jeg tror, der er en chance, hvis ministeren virkelig vil, og det er det afgørende.

Jeg kan ikke acceptere, når ministeren giver udtryk for, at det ligesom skulle være lidt mindreværdigt for medlemmer af folketinget at ytre sympati for de aktioner, som nægterne har udført på grund af denne forskelsbehandling. Det er vist sjældent, vi har set aktioner, som har været mere parlamentarisk anlagte end de aktioner, som nægterne har været ude i. De nægtere, der har